This article was downloaded by: [ECU Libraries]

On: 27 April 2015, At: 05:54

Publisher: Taylor & Francis

Informa Ltd Registered in England and Wales Registered Number: 1072954

Registered office: Mortimer House, 37-41 Mortimer Street, London W1T 3JH, UK

Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar

Publication details, including instructions for
authors and subscription information:

<http://www.tandfonline.com/loi/sgff19>

Förklaring

Gunnar Andersson

Published online: 06 Jan 2010.

To cite this article: Gunnar Andersson (1892) Förklaring, Geologiska Föreningen i Stockholm Förhandlingar, 14:7, 591-592, DOI: [10.1080/11035899209445452](https://doi.org/10.1080/11035899209445452)

To link to this article: <http://dx.doi.org/10.1080/11035899209445452>

PLEASE SCROLL DOWN FOR ARTICLE

Taylor & Francis makes every effort to ensure the accuracy of all the information (the "Content") contained in the publications on our platform. However, Taylor & Francis, our agents, and our licensors make no representations or warranties whatsoever as to the accuracy, completeness, or suitability for any purpose of the Content. Any opinions and views expressed in this publication are the opinions and views of the authors, and are not the views of or endorsed by Taylor & Francis. The accuracy of the Content should not be relied upon and should be independently verified with primary sources of information. Taylor and Francis shall not be liable for any losses, actions, claims, proceedings, demands, costs, expenses, damages, and other liabilities whatsoever or howsoever caused arising directly or indirectly in connection with, in relation to or arising out of the use of the Content.

This article may be used for research, teaching, and private study purposes. Any substantial or systematic reproduction, redistribution, reselling, loan, sub-licensing, systematic supply, or distribution in any form to anyone is

expressly forbidden. Terms & Conditions of access and use can be found at <http://www.tandfonline.com/page/terms-and-conditions>

Anmälanden och kritiker.

Förklaring.

Af

GUNNAR ANDERSSON.

På grund af innehållet i en not å sid. 553 af Geol. Fören. Förhandl. innevarande år anser jag mig skyldig att lämna nedanstående förklaring. Vore nämligen den där af kand. R. SERNANDER lämnade framställningen korrekt, skulle jag tydligen framstå i en betänklig dager inför Förhandlingarnas läsare.

SERNANDER beskyller mig där att ehuru jag måste afvetat, att han till Riksmuseum skänkt en »ekstam» från Stigstade-åkern på Gotland, jag afsigtligt förteogat detta och endast påpekat hans bristande förmåga att skilja en hasselnöt från ett ekollon, ett misstag som han sjelf numera anser »vara ganska troligt». — Med denna »ekstam» förhåller sig på följande sätt: I mars 1892 insändes af hr SERNANDER, jämte den ofvan nämnda hasselnöten (»ekollonet») och annat, en bit ekved, hvilken åtföljdes af nedanstående anteckning: »Ekstam från Byängsmyren. Stigstadeåkers-lager fortsätta söderut under den utdikade och hopsjunkna Byängsmyren. Torflagren utkila snart. Nära detta utkilande är *ekvedsbiten*¹ hittad under följande lagringförhållanden.

- a) 0.5 *m* förmultnad myrjord. Ytan belägen 13.4 *m* ö. h.
- b) 0.2 *m* lera, hårdt sammanpackad med växtrötter och kolbitar, uppnåt sandig.*
- c) 0.06—0.07 *m* mylljord med stenar. Fragmentet af ekstammen stod upprätt (0.55 *m* lång) gående upp i leran och ned i
- d) 0.5 *m* söndervittrad mergelskiffer, som hvilade på
- e) fast mergelskifferhäll.»

Då ekvedsbiten hade det utscende som den å nästa sida stående autotypen visar, då det efter den ofvan citerade beskrifningen syntes mig, som den samma jämte den som ekollon tolkade nöten voro

¹ Kursiv. af mig.

de enda »ek»lämningar som anträffats, då den vidare var i vertikal ställning utan rötter och dylikt i en mycket gammal kulturbygd, måste jag — i all synnerhet som jag ej närmare kände de lokala förhållandena och prof. G. LINDSTRÖM ej anträffat ek — misstänka att ekvedsbiten kunde vara ett stycke af en i äldre tider neddrifven ekstolpe. På grund häraf ansåg jag åtminstone mig förhindrad att i literaturen införa detta »synd» och gick verkligen i den tron, att herr SERNANDER skulle hålla mig räkning därför. Äfven om *han* ej gör det, är jag dock säker på att Förhandlingarnas läsare i detta fall dela min mening.

Alldenstund SERNANDERS genmäle ej innehåller något i sak, utan endast ett försök att genom att tala om andra saker svänga ifrån sig de punkter, i hvilka jag visat att han begått misstag, är här ingenting att i frågan om granens invandring anföra. Personligen synes det mig emellertid egendomligt, att herr SERNANDER påbördar mig lida af fixa idéer, göra mig skyldig till slarf, nonchalance m. m., m. m. Det är dock icke jag utan *han* som okritiskt anfört uppgifter ur literaturen, hvilka jag lyckats rätta, det är icke jag utan han som omtalat »barr, grenar och kottar» där den citerade källan nämner »qvistar, grenar och bark», det är han som »tolkat» en hasselnöt som ett ekollon, en skinnbaggsvinge som en »vacker och tydlig» granfrövinge o. s. v.